

מ"ת 20/57146/12 - מדינת ישראל נגד אליק מטטוב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופטת דינה כהן
מ"ת 20-57146-12
19 ינואר 2021
הمحكمة
נגד
المُثيّب

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד סאליו אביטל
אליק מטטוב ע"י ב"כ עו"ד עידו פורת

החלטה

1. המבקשת טענה שהמשיב, נגדו הוגש כתוב אישום, בעבירות של החזקת נשק והובלתו, החזק יחד עם אחרים, בין התאריכים 17.11.20 ועד 10.12.20, מועד בו נעצר, בתוך תא מטען של רכב, נשקים שבוכום להמית אדם ואביזרי נשקים.

משמעותה של ההחלטה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. עיקרה של ההחלטה זו בשאלת הריאות, כולם האם הריאות שעלה פיהן הגיעה המבקשת את כתוב האישום נגד המשיב, מקיימות תשתיית ראייתית לכוארית, נגדו.

ובמה דברים אמרו:

3. על פי כתוב האישום, במהלך תקופה ממושכת ולכל ההפחות מtarיך 17.11.20 בשעה 19:21 או סמוך לכך, לבין 10.12.20 בשעה 23:00 לערך, המשיב ואחרים, החזקנו בכלי נשק ובאביזרי נשקים בתוך תא מטען של כלי רכב מסווג "פג'ו" שמספר רישוי 19-880-74 (להלן: "הרכב") במקום חניתו.

בתאריך 4.12.20 בשעה 12:38 או בסמוך לכך, נכנס המשיב לרכב בו היו כלי הנשק, אשר חנה באותה העת ברחוב אקסודוס 4 באשדוד, ונרג בו עד שהגיע לעיר הסמוכה לצומת הרחובות אקסודוס ומפקורה, שם חנה את הרכב.

קודם לכך, בתאריך 29.6.15 נפלט רישונו של המשיב לתקופה בת 18 חודשים ע"י בית המשפט המחוזי במסגרת ת"פ 14-10555-02-10. המשיב לא הפקיד את רישונו ומשכך, נחשב כפסול לנוהga ועל כן נרג ברכב כשהוא פסול מהחזקין רשיון נהגה ולא ניתן רכב תקין.

בתאריך 10.12.20 בשעה 23:40 לערך, במסגרת פעילות יזומה של משטרת ישראל, בוצע חיפוש ברכב ובתא המטען

עמוד 1

שלו נתפסו כל הנקש המذברים.

סוגי האמל"ח שנתפסו והוחזקו ע"י המשיב והאחרים הם:

תיק גב שחור שהכיל - **2 אקדחים** - האחד מסוג ברטה ובו מחסנית תואמת שבה 8 כדורים, השני מסוג P114 RETAY ובו מחסנית תואמת.

נרתיק יירוק לאקדח שהכיל **רימון יד** מס' 26 נפי/רסס.

קופסה חצי שקופה שהכילה - שקית קרטון ובו **15 כדורים, שני אקדחים** - האחד מסוג 9 CZ מ"מ ובו **מחסנית** תואמת והאקדח השני מסוג FN ובו **מחסנית** תואמת ובו **7 כדורים** תואמים.

רובה קלצ'ניקוב עם ידית אחיזה ומתרפים **ושתי מחסניות** ריקות תואמות לרובה קלצ'ניקוב.

תיק גдолשהכיל -**רובה קלצ'ניקוב** נוספים עם מס' מוטבע עם כת, ידית אחיזה ומתרפים ו-**7 כדורים**.

4. בשל אלה הואשם המשיב בעבירות נשק (החזקת והובלה)-עבירות לפי סעיף 144(א) + (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, נהייה בזמן פסילה - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 ונהייה ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת הרכב מנوعי [נוסח חדש] תש"ל-1970.

5. המבקרת טענה שבקבות ידעה מודיעינית על נשק המוחזק ברכב החונה ברחוב אקסודוס 5 באשדוד, פרצה משטרת ישראל כדי בתאריך 24.11.20 לרכבו המטען שבו את מצבור הנשקם כמפורט בכתב האישום. המשטרה לקחה את כל הנקש, השיבה אותו לתא המטען בעבר זמן מה. בתוך כך, מול המקום בו חנה הרכבת הותקנה מצלמת מעקב.

בנוסף, עקרה משטרת ישראל אחר פעילות הרכב באמצעות מצלמת אבטחה נוספת נספפת של בניין סמור ברחוב אקסודוס 5.

נוכח תוכרי בדיקת מצלמות אבטחה, דוחות השוטרים שבדקו את תוכרי הצלומים, בין היתר, טענה המבקרת, שבשלושה מועדים שונים מתאריך 17.11.20 ועד מועד מעצרו של המשיב- 10.12.20, המשיב תועד כר, שפעילותו וראיות נוספות אחרות מצביעות על כך שהוא ביצע לכואה את העבירות המียวחות לו.

המבקרת טענה שתחילה ביום 23.11.20, נצפה מי שיסתבר שהוא המשיב, פותח את תא המטען של הרכב ומתעסק בו באופן מחסיד. בהמשך, בתאריך 4.12.20, המשיב נצפה נוגג ברכב (למרות שהוא פסול מלנהוג) ומעבירו ממוקומו ברחוב אקסודוס למקום אחר סמור, בהנחתת חשוד אחר המכונה וובה (דרבקין) ואילו ביום המעצר עצמו 10.12.20 הוא מתועד כשהוא מצלם את הרכב על פי הנחייתו של אותו וובה.

לטענת המבקרת, לצד הסרטוניים, כולל חומר הראיות התכתבות וואטסאפ שבין אותו וובה לבין המשיב, שבמהותה משתלבת עם פעילותו של המשיב ע"פ הסרטוניים ומחזקת אותו.

כן צינה המבקרת את שתיקתו של המשיב בחקירות כחיזוק לראיות הנ"ל כך שתמונה הראיות מלמדת על קיומה של תשתיות ראיות לכואורית נגד המשיב.

אשר לעילות המעצר, נטען לקיומה שלUILT מעצר סטטוטורית נכון סוג העבירה בעניין החזקת הנשק והובילתו למפורט בבקשתו בכתב, שנסיבות העניין מלמדות על מסוכנות גבואה מאוד של המשיב. צוין שהמשיב עבר פלילי בתחום עבירות הסמים וההימורים והוא ריצה בעבר עונשי מאסר. עוד נטען בבקשתו שאם ישוחרר המשיב הוא עלול לחזור מהליכי שפיטה שכן שותפו לעבירה של המשיב, טרם נתפס ונראה כי הוא שווה בח"ל.

המבקשת טענה שיש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים ללא להפנותו לשרות המבחן נכון סוג העבירה ונסיבותיה ובכלל זאת כמות הנשקים וסוגם.

6. למעשה, ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של מרבית העבודות המפורטות בפרק העבודות של כתוב האישום וכן לא חלק על כך שקיימות ראיות לכואורה לכך שהמשיב, נהג ברכב מסוים כתוב האישום בתאריך 4.12.20 כשהוא מעבירו מקום אחד לשנהו כפי המוחץ לו, בהיותו פסול מלנוג.

טענת ב"כ המשיב התמקדה בשאלת האם בריאותה של המבקרת אוחזת, ניתן להסיק את המסקנהقطעתה המבקרת, שהמשיב ביצע את עבירות הנשק, ولو לכואורה. לשיטת ב"כ המשיב, התשובה לכך שלילית בהחלט והפרשנות מן הראיות מחיבת מסקנה אחרת מזו שהմבקרת סבורה שיש להסיק.

ב"כ המשיב טען כי הראיות הן נסיבותיות, וכי לקבע שיש ראיות על החזקה נשק במקרה זה נדרש להוכיח מודעות החזקה ושליטה. על פי הטענה, גם שהמשיב ביצע ברכב מסוים פעולות כפי שיפורט בהמשך, אין בידי המבקרת כל ראייה, המלמדת על כך שהמשיב היה **מודע** לכך שבתא המטען של הרכב החזק נשק, הוא לא **החזק** ברכב ולא הייתה לו, כל **שליטה עליון**.

ב"כ המשיב לא חלק על כך שהמשיב חזק את הרכב פעם אחת ופעם נוספת שב על מנת לצלם את הרכב, כנטען. בהקשר לכך ציין כי הדבר מעיד דווקא שלמשיב לא הייתה כל שליטה על הרכב, כיוון שבפעמים אלו נשלח אל הרכב על ידי אותו וובה כshaaf מפתחות הרכב לא היו ברשותו.

אשר לסרטן לפיו לשיטת המבקרת, המשיב נצפה בו מהתאריך 24.11.20, בין השעות 00:07:00-06:00 מגיע לתא המטען של הרכב ו"מפשף" בו במשך כ-30 שניות, טען ב"כ המשיב כי אכן נמצא נשקים בתוך הרכב המדובר, אך על פי דוח הפעולה של השוטר נראה כי כל הנשקים היו "מוחבאים" בתוך תיק או בארגז, כך שלא ניתן להבחין בהםום

בפתחת תא המטען בלבד, לכל היותר, קצת קצת שבסבץ באופן שאין מלמד דבר. כך עולה גם מצפה בסרטונים שב>Showmore הראות כך שלא ניתן ללמידה על כך שלמשיב הייתה מודעת לכך שהנשקים היו בתוך הרכב.

זאת ועוד ב"כ המשיב טען שאין לומר יתר על המידה על מצלמות האבטחה ודוחות השוטרים שכן מהדוחות עצם עולה שישנם מספר ימים בהם מצלמות האבטחה לא פעלו בשל תקלות שונות כגון מג אוויר או בשל כך שרכבים שחסמו את חזית הראה של המצלמות שתצפטו על הרכב. כלומר אין רצף מלא של תיעוד על הנעשה ברכב.

אשר לשאלת האם שתיקת המשיב במרבית חקירותיו, יכולה למלא את החוסר שבראיות המבוקשת, לשיטת הסוגור התשובה היא שלילית. מה גם שתיקת המשיב ניתן להסביר בחשש להזכיר ולסבור אנשים אחרים.

ב"כ המשיב העלה תהיות נוספות המצביעות על כך שתשתית הראות לוקה בפגמים ניכרים. כך למשל תמה הסוגור מודיע לא התקבל המסלול המפורט של הרכב ביום שקדמו לתאריך 20.11.17, מודיע לא קיבל את המידע המודיעיני או הפרפה שיש להניח שהוא ק"י, בנוגע למעורבים אחרים בעלי שליטה ממשית בנשקים שנמצאו בתפיסה המשפטית.

עוד תמה הסוגור מודיע אפשרות המשטרה לאו דווקא שהוא דמות מרכזית בפרשיה לחומוק ולבסוף לח"ל, אף לאחר שצו מעצר הוצאה נגדו. אף בעניין מעורב נוסף - מיכאל טנסקי - שכנהarah נמצא בחו"ל, הוצאה צו מעצר אך חומר חקירה כלהו בעניינו, אינו נמצא.

עוד הוסיף ב"כ המשיב, בין היתר, כי לא נמצא טביעות אצבעות של המשיב על כל הנשקי שנמצאו בתא המטען, או ממצאים פורניים אחרים הקשורים את המשיב לנשקי. עוד תמה היאר "תכן שלא נבדקו טביעות אצבעות ודגימות A.N.D מהנשקים עצמו, אך כן נבדקו מרכיב הפג'ו והרכב הנוסף המעורב באירוע".

לשאלת בית המשפט, ציין ב"כ המשיב שם חיללה יקבע שאכן קיימות ראיות לכואורה, אך מתבקשת הפניה המשיב לשירות המבחן לשם קבלת תסוקה.

7. לאחר שבחנתי את חומר הראות ואת טענות ב"כ הצדדים, מסקنتי היא שדין הבקשה להתקבל.

כאמור, לא הייתה מחלוקת לכך שקיים ראיות לכואורה שהגיע בתאריך 20.11.23 לרכב ברחוב אקסודוס 5 כשהוא רכב על אופניים חשמליות לבוש בהיר הוא המשיב.

הסוגור מיקד בהגנות, את טענותיו בשאלת מודיעתו של המשיב לכך שבתא המטען של הרכב אחסנו הנשקיים כמפורט בכתב האישום וכך שזיקתו של המשיב לרכב הייתה כה מצומצמת, עד כי טעות מריה היא ליחס לו את החזקת הנשקיים

והשליטה בהם. הרכב אינו של המשיב והוא חולק על כך. כל שהתבקש המשיב היה לבצע פעולות מסוימות מבלתי שהוא היה ער לתוכלה שאוחסנה בתא המטען של הרכב.

הסגנור טען שמהטרטן מאותו תאריך, לא ניתן לראות את כל תא המטען של הרכב וודאי לא את תכולת תא המטען שבו. טען כי מדוחות השוטרים שפרצו במסגרת פעילות מבצעית בתאריך 24.11.20 את תא המטען של הרכב עולה כי הנשקים אוחסנו בארייזות שגם הוא מכוסות כך שלא ניתן היה לראות כלל את פנים תא המטען.

צפיתי בסרטון מיום 23.11.20 מספר פעומים (באמצעות תקליטור הכלול במספר סרטונים עליי כתוב "דיסק ערוץ סרטונים רלוונטיים לצורך הצגה ימ"ר לכיש 20/20/877744").

כאן המקום להעיר שהסרטון צולם מזווית רחוקה ושלא ניתן רק מצפה הסרטון זה לבדוק האם דמיות או את חלקי הרכב ברזולוציה איקוותית. אולם מאחר שאין חולק כי הדמות בגדיים הבהיירים היא המשיב והרכב הכהה הוא רכב הפגנו מושא האישום, יש מקום לבחון האם מן הריאות הנسبתיות בהקשר זה ניתן ללמוד אודות מודעות המשיב לכך שבתא המטען הוחזקו כלי נשק.

אגב, חומר הריאות כולל דוחות, תצלומים, סרטונים, התכתבויות וחומרן חקירה נוספים רבים, המצביעים על כך שהדומות הסרטון מיום 23.11.20, הוא אכן המשיב; אך שכן נוגה הסגנור כשייר קיוון של ראיות לכך שהדומות בלבד הסרטון מיום 23.11.20 הוא המשיב (ראו גם דוחות צפיה המסומנים ב', ג', י', יג' וסרטונים מהתאריך הנ"ל).

על פי הסרטון האמור מיום 23.11.20, המשיב נראה (מצד השמאלי המרוחק של המסר), מעבר לכביש, כשהוא מגיע רכב על אופניים לשמאלו בשעת לילה, מימין לשמאל. עוזר, יורץ מאופניו (בשלב זה רכב בהיר מגיע מימין והוא מסתיר לרגע את הנעשה וממשיר בנסעה) אך שלא ניתן להבחין בשלב פתיחת תא המטען אך ניתן בברור בהמשך לראות את הדומות מול התא הפתוח. המשיב נצפה בין השעות 17:48:02 - 17:48:43, רוקן לעבר תא המטען של הרכב במשך כ-30 שניות. המשיב נראה רוקן עם כל פלג גופו העליון הקידמי אל פנים תא המטען הפתוח כשפניו לעבר התא כשהוא מבצע בידו תנועות של התעסקות כלשהיא, שלא ניתן להבחין בה במדויק אך המשיב נראה מתכווף וזו מימין לשמאל קדימה ואחוריה וניכר שהוא מטעסק עם פנים תא המטען. תא המטען נסגר. מיד לאחר מכן, נצפה המשיב פותח שוב את תא המטען של הרכב לכמה שניות, ועזוב את המקום. כעבור זמן קצר בהמשך, המשיב נראה מגיע למקוםשוב עם אדם נוסף שאף הוא פותח את תא המטען ומחטט בו, כשהמשיב סמוך אליו.

כעבור מספר שעות בתאריך 24.11.20, כפי שכבר ציין, ביצעה משטרת ישראל פעילות יזומה של נטילת הנשקים והחרמתם למקום תוך כ 24 שעות.

פעולות זו תועדה בדוחות שוטרים וסרטון בו צפיתן.

על פי דוח פעולה של השוטר המפקח דניאל לנקיי מיום 24.11.20, הוא הגיע למקום חנית הרכב יחד עם השוטרים אופיר אחruk ואשר פרץ, לאחר קבלת אישור פרקליטות, ניגשו לשלב פתיחת הרכב. תחילת חיפשו בחלק הפנימי של

הרכב ובהמשך בתא המטען. לדברי

הוא פתח את דלת תא המטען, הרים את המגש. לדברי, "... זיהיתי תיק שחור מצד שמאל וכשפתחתי אותו זיהיתי אקdash בחלקו התיכון וקלסר יroke סגור עם ריצ' רץ'omid סגرتה על מנת לא להתמהמה בקרבת הרכב, ובחלק התיכון של תא המטען זיהיתי נשק שנראה כנסק מסווג קלאצ'ניקוב שהיה מתחת לקופסה עם מכסה שקופה, ובקופסה זו זיהיתי מבצע קנה של נשק ארוך יחד עם פרחים מפלסטיק שמכסים את הכל, מיד סגרתי את תא המטען..."

מדוח שרשם רפ"ק מדמוני עולה שבתאריך 25.11.20 בשעה 04:00, הוא החזיר את התקיק הנשקיים והרימן "לבעג' כפי שהיו טרם לكيחתם" (אגב, הדוח נושא תאריך 24.11.20).

צפיה בסרטון המתעד את פעילותו לكيחת הנשקיים בתאריך 24.11.20 בשעת 04:30 מצביעה על כך שחלקו העליון של תא המטען מעל המגש השחור ריק, וכמשמעותם את המגש נראה תיק שחור קטן מצד שמאל שתכולו אינה נראה אלא אם פותחים את התקיק. אולם בקופסה ארוכה שהמכסה שלה שקופה בחלקו ניתן לראות פרחים וקצת של נשק חלק קדמי ואילו מימין לה מכוסה במגבת או סמרטוט בהיר ניתן להבחין בחלק של קת רובה באופן ברור.

8. מדו"חות הפעולה של השוטרים ומתרומות תוכרי פועלה זו עולה שביליה שבין התאריכים 23.11.20-24.11.20, שלא נצפתה כל תנועה סיבוב רכב הפג', מהרגע בו המשיב עדב את הרכב ועד הגיעו השוטרים בשעה 04:36 לפנות בוקר (ראו מזכר המסומן ט', ודוח צפיה אקסודוס 5 אשדוד המסומן יג').

9. במועד אחר ומצלמות האבטחה אף ניתן לראות את מי שסוכם שהוא המשיב מגיע סמוך לרכב ביום 4.12.20 ונוסף עמו למקום אחר. אין חולק שבטלפון הסלולרי של המשיב נמצא התקבזיות והודעות קוליות בין היתר המבוקש ממנו להזיז את הרכב ואף אומר לו לבדוק היכן הקוד (בבדיקה הרכב אכן נמצא קוד ההנעה של הרכב במקום שנכתב בהודעה).

10. אף ביום המעצר, 10.12.20 הגיע המשיב לרכב, צילם אותו, לבקשתו וובה, שבייש ממנו לבדוק את הרכב; זאת, בתגובה לתרגיל משטרתי במסגרת המשטרה התקשרה לבעל הרכב דניאל קרייקונץ וביקשה شيיע לתחנה יחד עם הרכב כיוון שהרכב היה מעורב בתקנית. בעל הרכב פנה לוובה וביקש ממנו לבדוק מה קורה עם הרכב וובה פנה אל המשיב שצילם הרכב. וובה שלח אל הבעלים בתאריך, 10.12.20 ساعה 04:59 הודעה "הנה האוטו" ושלח אליו התמונה (למשל דוח השוטר דניאל לנקיי מיום 24.11.20 וdishk צילום "אשר פרץ").

ב"כ המבוקשת בטיעוני ציין שהגם שאותו דניאל שוחרר, התקיק נגדו עדין פתוח. ציין שאותו דניאל נעצר יחד עם המשיב ושוחרר בתאריך 17.12.20 למעצר בית מלא של 5 ימים (אסמכתא לשחרור מסמך פ'). ב"כ המבוקשת אף ציין כי באותו וובה, שהוא חשוד גם כן, נמצא בחו"ל.

11. מכל אלה יש להסיק ولو נסיבתית כי המשיב ראה והבחן לכוארה בתאריך 23.11.2023 לפחות חלק מן הנשקים והיה מודע לתוכלת תא המטען בלבד ממטריה, "משולש" ועוד פריט או שניים זניחים, הכל כלי הנשק.

כאשר מצרפים את הנראה בסרטון זה עם תוכן דוחות השוטרים, המסקנה היא כי המשיב לכוארה, ידע שברכב מאוחסנים כלי הנשק מושא כתוב האישום וכשהוא הסיע את הרכב למקום אחד לשניהם, הוא היה מודע לכך שברכב נמצאים כלי הנשק כאמור.

בפסקת בתי המשפט, כבר נקבע שתשתית ראייתית לכואrita, אף שהיא מורכבת ממסכת של ראיות נסיבתיות, עשויה להיות תשתיית מספקת לצורך מעצר עד לתום ההליכם. אך זאת, כל עוד יש מקום לבסס על ידה סיכוי סביר להרשעתו בנסיבות המיחוסות, ובבדד שהראיות לכוארה, ככל שהן נסיבתיות, יהיו בעלות עצמה צזו שהן עלולות להביא למסקנה לכואrita כי אכן יש סיכוי להרשעה (בש"פ 8114/06 אלהייזל נ' מדינת ישראל (15.11.2006)).

אשר לנשקים, לא הייתה מחלוקת שהתפסים בבחינת נשק (לפי חוות דעת מומחה מיום 15.12.20 מס 245/20 הרימון יד מס 26 נפי' תוצרת תעשייה צבאית הוא נשק שכשונדק הוא לא היה תקין אך בעת התפוצצתו בכווילו להמית אדם וכן אשר לנשקים שנתפסו ונבדקו על ידי רפ"ק דוד אברהם, במצר מתאריך 24.11.20, המאשר כי המוצגים שהועברו לבדיקה המתוארים מטה, הינם "נשקים" כהגדרת המונח "נשק" בסעיף 144(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הגם שאין תקינים).

12. בהתייחס לטענת ב"כ המשיב לעניין רצף התיעוד מהמצלמות מתאריך 17.11.20 ועד מועד המעצר, אכן, עולה מהדוחות שהמעקב לא היה למגרי הרשמי בשל אותן טענות שעורר הסוגור על יסוד דוחות השוטרים. אולם לתאריכים 20.11.20 ממועד החיטוט בתא המטען

ברכב ועד נתילת הנשקים בתאריך 20.11.20 באישון לילה במסגרת פעילות פריצה שאושרה, קיים רצף מעקב, כפי שפורט.

מעבר לכך, שני מועד תפיסת הנשקים, הן בתאריך 20.11.20 בו נתפסו הנשקים והוחזרו חזרה, והן בתאריך 20.12.20 ביום המעצר, נתפסו אותם כל הנשק בהתאם מלאה לנשקים שתועדו בפעולות המשטרה מיום 24.11.20, כך שהחזקת המודעות חולשת גם על תאריכים אלה.

בהקשר זה נזכיר שהמונח החזקת מוגדר בסעיף 34 כד לחוק העונשין, התשל"ז - 1977: **"שליטהו של אדם בדבר המצוי בידו, בידי של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייר לו לבין אם לאו; ודבר המצוי בידי אחד או בהחזקתו של אחד או כמה מבני חברה בידיעתם ובהסכמתם של השאר יראו מצוי בידי ובהחזקתו של כל אחד מהם ושל כלם כאחד."**.

על מנת ליחס החזקה קונסטרוקטיבית, נדרש ידיעתם והסכמתם של כלל המעורבים בהחזקת הנשק אצל אחד מבני

החברה, כאשר זה אצלו פיזית (בש"פ 2083/09 **עמיר מולנر נ' מדינת ישראל** (19.03.2009).

13. המשיב לא זו בלבד שלא נתן הסבר למאגר הריאות הנ"ל המסביר אותו ولو כזה שיש בו לעורר ספק סביר בחפותו, אלא אף שמר על זכות השתייקה בחקירותיו ולא זו בלבד אלא שהוא אף שיקר בעניין היכרתו עם אותו וובה. גם כשהוא עצמו נראה בברור בסרטונים, נכנס ויצא מבניין כזה או אחר, בחר לשתק.

המשיב נחקר במשטרה 5 פעמים. ניתן להתרשם ממקצת תשובותיו כדלקמן:

בחקירה מהתאריך 10.12.20, הוצגו בפני המשיב תמונותיהם של מעורבים נוספים בפרישה ובינם ולדימיר דבורקין (וובה), שטען כי אינו מכיר אותו ולא מזיהה את תമונתו, גם שהסתבר שהכתב אליו והוא מכירו (הודעה מהתאריך 10.12.20, עמ' 6-5, שו' 133-81). המשיב הכחיש את המיחס לו, טען שאין לו קשר לרכב כלשהו, ולא לרכב מסווג פיג', טען כי הוא בפסילה ולכן לא נהג ברכב אלא מתנייד באופןיים חסמיים.

לשאלת החוקר המשיב בענייני פרנסטו, מסר כי הוא משתכר מעבודות שליחות על אופניו ברחבי העיר אשדוד, ובבעור כל שליחות גובה 20 ₪. בהמשך ציין "... **האמת לא מדויק עוזרים לי גם.. שקלים**". שהחוקר שואל לפשר סך של כ 30,000 ₪ שברשותו ומה מקורו, המשיב ענה כי הוא אסף את הכסף ועזרו לו על מנת שיוכל לשכור בית וריהוט (הודעה מהתאריך 10.12.20, עמ' 3 שו' 19-11).

בחקירה של המשיב מהתאריך 13.12.20, בשעה 12:47, נשאל על ידי החוקר על הסטטוס הכלכלי שלו ושל זוגתו שתק, עד אשר נשאל אודות האופניים החשמליות שנתפסו ביום מעצרו והגב לכך כי אלו אופניים הדומות לשלו. כשהוזג בפני המשיב תמונה הרכב, מסר כי אין לו שום קשר לרכב, והינו רוכב על אופניים (הודעה מהתאריך 13.12.20, עמ' 5-2).

בהמשך לכך, הוצגה בפני המשיב תמונה ובها הנשקים וציד הנשקים שנתפסו, הגיב כי "אני בסרטים לא ראיתי דברים כאלה" (הודעה מהתאריך 13.12.20, עמ' 6 שו' 79).

בחקירה המשיב מהתאריך 16.12.20 הוצגה בפני המשיב תמונה לפיה מנוי הטלפון השיר לדרבוקן המכונה וובה שמור במכשירו הסולולארי של המשיב, ובתגובה לכך שתק (הודעה מהתאריך 16.12.20, עמ' 4-5 49-34). המשיב נשאל אודות הכתביות "ווטסאפ" בין לוינה וובה, אשר מכונה במכשירו הסולולארי של המשיב "בובי", מהתאריך 23.11.20, 23.11.20, בה הם מבקשים להיפגש, וובה מבקש מהמשיב להגיע לבניינו של טימור והמשיב מוסר לו שהוא מחייב לו. המשיב לא הגיב לכך, ובחר לשתק כתגובה (הודעה מהתאריך 16.12.20, עמ' 10-13).

המשיב נשאל אודות מעשו בתאריך 04.12.20, הוצגו בפניו צלומים מסרטוני האבטחה בהם נצפה המשיב עולה לרכב הפגי לאחר שלקח את מפתחות הרכב מביתו של "וובה", מתנייע את הרכב ונושא למקום אחר. אף כאן בחר לשתק (הודעה מהתאריך 16.12.20, עמ' 24-19).

עוד הוצגו בפני המשפט הודעות "ווטסאפ" בין לבן וובה מהתאריך 20.12.20, בהן וובה ביקש מהמשפט לצלם את רכב הפגנו וכן המשפט עוזה, וגם כן, המשפט בחר לשומר על זכותו לשתייה והתחמק ממtan תשובות בנושא (הודעה מתאריך 20.12.16, עמ' 25-29).

בהתאם זה כבר נפסק שההלהכה היא "... כי שתיקתו של משפט בחקירה עשויה לשמש כחיזוק לראיות הטבעה נגדו. הטעם לכך הוא כי בחירת הנחוצה לשותוק במהלך החקירה אינה עולה בקנה אחד עם חפותו. ההנחה היא שאדם حق מפשע יחווץ למסור גרסה לשם הפגנת החשדות המועלם נגדו. על כן, בהיעדר טעמים סבירים ו邏輯יים להחליטו לשומר על זכות השתייה, תהווה השתייה ראיית חיזוק לראיות נגדו, גם הנסיבות הקשורות שבahn (וראו: בש"פ 2751/18 מדינת ישראל נ' ابو עסא, [הורסם בナンבו] פסקה 17 (15.2018)). הדבר תקף לצורך הרשות של משפט, ומכל וחומר תקף גם לצורך הכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכואורה בשלב המעצר עד תום ההליכים (וראו: עניין מישיב, פסקה 27; בש"פ 15/129 מדינת ישראל נ' גפני (28.10.2015) "בש"פ 18/6293 קאид ابو סרחאן נ' מדינת ישראל (03.10.2018)).

בנסיבות המתוירות, שתיקתו של המשפט מהויה חיזוק לכל הראיות שנמננו לעיל.

ב"כ המבקשת הפניה לבש"פ 20/6103 פלוני נ' מדינת ישראל (20.09.21), פסקה 34, לפיו, שתיקה "רעמת" של חשוד בחקירה במשטרת לאחר שהוטחו בפניו הראיות, משמשת כחיזוק לראיות הטבעה. ובחירתו לשותוק במהלך החקירה אינה עולה בקנה אחד עם חפותו. ולכן, בהיעדר טעמים סבירים ו邏輯יים להחליטו לשומר על הזכות לשומר על שתיקתו, תהווה זו כחיזוק לראיות נגדו, גם הנסיבות הקשורות שבahn.

ב"כ המשפט טען שגם אם המשפט לא נתן את גרטתו ואף אם שיקר, עדין אם קיימת אפשרות שנייה לחת עליה גרסה או שהగרסה יכולה להעלות בהמשך הדבר צורך לפעול לצרכו, וזאת בעקבות שמלול הראיות הין נסיבות. לעניין טענה זו יש לומר כי היא תולדה של משקל הראיות, גם אם נסיבות. בענייננו, לאור אופיין של הראיות המסבירות, ראוי להוותירה בשלב ניהול ההליך העיקרי. חזקה שזו תבחן בשלב ניהול ההליך העיקרי ואין בהסבר זה (שבא מפי הסגנור) לעת הזו כדי לפגום במשקל המצטבר של הראיות המסבירות את המשפט לכואורה ומעבר לכך. כך נכוון הדבר גם ביחס ליתר הטענות והתמיות שעורר הסגנור, נכון הרזולציה של הטענות ומשקלן לעת הזו, שיפוט להתרבר במסגרת התקין העיקרי.

14. לנוכח האמור לעיל, קיימות ראיות לכואורה בעלות פוטנציאלי מרשים לכך שהמשפט ידע והסכים להחזקת הנשך כפי שפורט שנמצא בתא המטען ברכב הפגנו.

15. אשר לעילות המעצר, כפי שהמבקשת טענה, עבירה נשך לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הינה עבירות ביחסן כפי שנאמר בסעיף 35(ב)(1) **חוק סדר הדין הפלילי(סמכויות אכיפה ומעצרם)** התשנ"ו-1966, اي לכך כמה חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(ג)(2) לחוק.

זאת ועוד, נקודת המוצא היא כי בעבירות נשך קיימת מסוכנות המצדיקה מעוצר עד תום ההליכים מאחורי סוג עמוד 9

וב:right>, וחלופת מעצר הינה החrieg להפגת מסוכנות זו (בש"פ 969/19 מוחמד אלטורי נ' מדינת ישראל(14.02.2019)).

לענין שחרור לחלופת מעצר בעבירות החזקת נשק (אקדח ומחסנית) נאמר בבש"פ 9359/16 מדינת ישראל נ' עמאש (13.12.2016): "בהתאם להוראות סעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים ולהפניות - האשמה בעבירות של החזקת נשק איננה מצדיקה כלל, בהיעדר טעמים מיוחדים שיירשו, הנוגעים לנسبות ביצוע העבירה, או לנسبותיו המיוחדות של הנאשם - שחרור לחלופת מעצר, לרבות מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני (ראו בש"פ 6277/16 מדינת ישראל נ' שעון (12.09.2016))."

המסוכנות העולה מנסיבות המעשה- לרבות נוכח הייקף ההחזקה סוג כל הנשק כמותם וטיבם - היא גבואה ואין לשער מה יכול היה לקרות לו הנשים שנתפסו היו מגיעים לידיים עבריניות. בנסיבות אלו, אין גם מקום להידרש למסקירת השירות המבחן ומקובלת עלי עדמתה המבקשת בענין זה.

16. על כן הנני מורה על מעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, ו' שבט תשפ"א, 19 ינואר 2021 (רחוק)

**ועיקריה ינתנו בהשתתפות הנאשם בהועדות חזותית
במעמד ב"כ הצדדים ע"י כב' השabo טהה, באולםו.**